

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: رضا نافعی
۱۸ جنوری ۲۰۲۱

آشی که امریکا برای جهان پخت، حال خود باید بخورد!

صحنه هائی از حمله به کنگره امریکا یادآور رویداد اکتوبر سال ۲۰۰۰ در بلگراد است. این صحنه ها در اوکراین تکرار شد، حتی دو بار: در سال های ۲۰۰۴ و ۲۰۱۴، در گرجستان، مولداوی، بلاروس و چندین جمهوری آسیای میانه شوروی سابق نیز تکرار شد. در هر یک از این موارد ایالات متحده از «قدرت مردم» حمایت می کرد زیرا سازمان های غیردولتی و سفارتخانه های امریکائی همیشه از آنچه به عنوان «انقلاب های رنگی» معروف می شد پشتیبانی می کردند.

همان اتفاق در سال ۲۰۱۱ با «بهار عربی» رخ داد، که از تونس آغاز شد و سپس از طریق شمال افریقا به خلیج فارس راه یافت. در بعضی جاها «موفق» بود و دولتهای دهها ساله را سرنگون کرد. در سایر کشورها با شکست مواجه شد و باعث جنگ در لیبیا و سوریه و خونریزی در خیابانهای بحرین شد. بحرین جائی است که یک پایگاه مهم بحری ایالات متحده در آن قرار دارد.

ایالات متحده اخیراً انتخابات ریاست جمهوری در بلاروس، بولیوی و ونزوئلا را غیرقانونی اعلام کرد. در حالی که مینسک و کاراکاس موفق به کسب پیروزی شدند – و به همین دلیل از سوی ایالات متحده امریکا مورد تحریم قرار گرفتند، «دموکراتها» در لاپاز برای مدتی «موفق» بودند، اما در نهایت در انتخابات سال گذشته شکست خوردند.

در اوایل سال ۲۰۰۴، روزنامه انگلیسی گاردین با ستایش تام و تمام نوشت که چگونه ایالات متحده عملیاتی «عالی» برای «ایجاد دموکراسی از طریق صندوق های رأی و نافرمانی مدنی» ایجاد کرده است. الگوئی از زمان بلگراد، «الگوئی برای پیروزی در انتخابات دیگران».

اکنون همان رسانه های جریان اصلی – که برده وار خط مشی وزارت امور خارجه ایالات متحده را در محکوم کردن انتخابات در جاهای دیگر دنبال می کردند و به آنها انگ «تقلب» می زدند آن ها را انقلاب های رنگی می خواندند و «دموکراسی خودجوش» معرفی می کردند – حالا که ناگهان بخشی از امریکائی ها اعتقاد دارند که رأی آنها دزدیده شده است، دیگر این اعتراض و حمله آنها به کاپیتول و اشغال آن را پیروزی دموکراسی و دموکراسی خود جوش نمی خوانند و چون آن را به سود خود نمی دانند نه به آن می چسبند و نه آن را دنبال می کنند.

آنها می گویند که نه تنها اصلاً تقلبی صورت نگرفته و رأی کسی به سرقت نرفته است بلکه هیچ انتخاباتی اینقدر سالم و تمیز نبوده است. تمیز و سفید چون برف هم اکنون باریده. این ها حرف های کارشناسانی است که انتخابات قبلی چهار سال پیش را «هک شده توسط روسیه» توصیف می کردند! و حالا می گویند جو بایدن که در این مدت به سختی از زیرزمین خود خارج شده بیشترین رأی را در طول تاریخ کسب کرده است. با این حال، آنچه بکلی بی اهمیت است این است که شما این روایت رسمی درباره انتخابات ایالات متحده را باور کنید یا باور نکنید. کوتاه بینی حزبی به مردم اجازه نمی دهد تا به درک درستی از اهمیت وقایع و عمق آنها دست یابند:- صحبت بر سر ورشکستگی است، ورشکستگی اخلاقی و تمام عیار هیأت حاکمه ایالات متحده امریکا مطرح است: چه در عرصه تشکیلات سیاسی چه در عرصه رسانه ئی.

هم جمهوریخواهان و هم دمکرات ها سالهای سال با سلاحی به نام «انقلاب های رنگی» به میدان آمدند و آن را به عنوان نشان دموکراسی ستایش کردند.

شاید بهتر آن باشد که ایالات متحده امریکا بر اساس این دعوا که چون «دموکراسی» در دیگر کشورها ناقص است یا اصلاً نیست پس باید آنها را محکوم ساخت، تحریم کرد، بمباران کرد، و رژیم حاکم در آنها را تغییر داد به پرستی که ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه در سال ۲۰۱۵ در ملل متحد مطرح ساخت پاسخ گویند. پوتین هنگام بررسی عواقب «بهار عربی» خطاب به ایالات متحده امریکا این پرسش را مطرح ساخت: «آیا می فهمید چه کرده اید؟» (کاشائی (آشی) که پخته ای حالا بخورید!- م)

«Unerträglicher Anschlag auf die Demokratie»: Reaktionen auf den Sturm des Kapitols in Washington

راشاتودی –

آینده ما